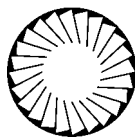

**Бейнсà Дунò
Петър Дънов**

ПРЕД НОВАТА ЕПОХА

**РАЗВИТИЕТО НА НАРОДИТЕ
ИДВАНЕТО НА ШЕСТАТА РАСА**

**СТАТИЯ ОТ КНИГАТА
„В ЦАРСТВОТО НА ЖИВАТА ПРИРОДА”**

**ХЕЛИОПОЛ
2006**

Дошло е времето, когато е наложително човечеството да се събуди! Не е възможно еволюцията на човешкия род да продължи по този път, защото всъщност това е пътят, който унищожавя еволюцията. Той е за низшите духом. Вашият приоритет сега е материалната задоволеност. Обществото, което предлага най-много материални придобивки – то е вашата заветна цел. Това е потребителският подход, който много сериозно вече изчерпва земните ресурси. И тук не става дума за черногледство, а за една напълно обективна оценка на обстоятелствата.

**Пред новата епоха
Развитието на народите.
Идването на шестата раса.
Първо издание с притурка**

© Културна Асоциация Беинса Дуно

© Хелиопол

ISBN-10: 954-578-185-8

ISBN-13: 978-954-578-185-8

ПРЕД НОВАТА ЕПОХА

РАЗВИТИЕТО НА НАРОДИТЕ. ИДВАНЕТО НА ШЕСТАТА РАСА.

Ръководителите на съвременните народи наново трябва да се позанимаят със законите, по които се ръководи и направлява живота на човечеството, за да не се влияят от случайни настроения и временни интереси при насочване на своята обществена дейност. Те трябва да се позамислят и да си зададат задача да проникнат дълбоко в тия биологически закони и да се съобразяват с тях, следвайки ги неотклонно в нареждането на социалния и културен живот на всички народи. Днес виждаме **всички европейски народи да се лутат в разни направления и да изразходват своята материална и духовна енергия в безполезни постижения.** Казано на друг език, местността, в която живеят всички народи в Европа, е станала много нездравословна, пълна с отрови, заразителни миязми. И методите на живота са станали нецелесъобразни, поради което приложението на тия методи **не дава никакъв практически резултат.** В това отношение **съвременните европейски народи приличат на ония отделни личности, които отлагат постоянно изплащането на своите дългове, и последните от година на година се увеличават все повече и повече.** Постига ли се целта с това отлагане? – Не! Защото така дълговете стават **непосилни и неизплатими.**

Единственият образец, по който трябва да се ръководят всички, и народите, и управниците им, и отделните индивиди, е **образецът, който ни е дала природата**. Трябва да наблюдаваме най-внимателно, как тя прилага законите на органическото развитие и методите, с които си служи за постигането на известни цели. Как тя дава място, условия и съдействието си да се проявяват всички разумни същества, които имат стремеж да работят за постигането на общото добро.

За тази цел тя изисква от всекиго следните условия:

1) Семето или зародишът на живота трябва да има сила в себе си, за да се прояви.

2) На това семе природата дава почвата, влагата и другите два необходими елемента – топлината и светлината.

Лесно е да се разбере, че ако семето или зародишът няма сила и разумност в себе си, т.е. ако един народ или индивид няма интелигентност в себе си, той не може да се прояви. След това първо условие **трябват му материални условия: земя и пространство, за да прояви своята дейност**. Светлината за организма представлява ония принципи, от които всеки човек и народ се нуждае, за да се дава правилна насока на неговия ум, а топлината – това са ония благородни чувства и възвишени стремежи на неговото сърце, които чувства, подкрепени от волята, го подтикват към осъществяването на великите цели на живота му.

До сега всички народи са се стремели да прилагат, според знанията и силата си, тези изисквания на природата. Но в своя напредък те са пренебрегнали външните условия и не са могли да постигнат целите си във всичката им пълнота. Така при обстоятелствата, в които са се намирали, те са изпаднали в положението на онова семе, което расте в мочурлива почва, и не са давали резултати. Или пък влагата им изчезвала съвършено и тогава са живеели в обратния процес – на изсъхването. Най-сетне, липсвали са им и светлина

и топлина; тогава е ставало общо смразяване, всяко растение е преставало. Тялото или организъмът на човека или на един народ – това е почвата, в която се сее семето. Влагата – това представлява материалния му живот, а светлината и топлината – това е в широк смисъл общият духовен живот. Ако отнемете на кой и да е организъм едно от тези условия, които са му абсолютно необходими и които трябва да използва в своята дейност, развитието му ще престане. С други думи казано, развитието е създаване на редица форми, в които животът се проявява. Всички тези форми, които съществуват в природата, са все опити, за да се подобри животът на всеки организъм. И тяхното видоизменение не се е спряло, а продължава. Следователно, ако самата природа прави своите опити в образуването и усъвършенстването на формите, същевременно и човек трябва да следва нейния пример. Ако една форма не даде най-добрия резултат, трябва да се измени, за да се получи исканият резултат. Така постъпват и всички изобретатели: те правят постоянни опити, докато стигнат желания резултат. По същия начин се приготвяват и жилищата – като се започне с известна форма, съгражда се зданието – основите, стените и покривът, а след това се захваща вътрешният процес: измазва се зданието, мебелира се и едва тогава неговият собственик влиза да живее в него.

И съвременните народи от бялата раса са достигнали вече върха на своето външно физическо развитие. Сега вече иде вторият процес: вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смаляват, но не и да растат. Всичкият стремеж трябва да бъде насочен към тяхното вътрешно развитие; да се създадат по възможност условия за всички индивиди, за да могат да работят.

Най-първо, съвременните народи трябва да определят, какви трябва да бъдат техните идеали, тяхното верую, техният мироглед и към каква цел да се стремят. Защото те са опитали вече материалната сила, опитали са

богатството, опитали са удоволствията, – с една реч, всичко, което може да се вкуси на физическото поле, те са го опитали. Няма храна, от която да не са вкусили, няма плод, от който да не са яли, няма удоволствие, което да не са преживели. А законът в природата е, че тя не търпи еднообразие, повторение. Тя обича разнообразието в прогресивна и възходяща степен. Единственото, прочее, което остава сега, то е чисто духовното развитие, проявяването силата на човешката душа. Най-възвишените и благородни чувства, върху които се изгражда духовната култура на хората, се намират още в латентно състояние, а те трябва да се проявят във всичката си сила, за да донесат великото благо, което е скрито в тях. Всички народи, общества и индивиди, всички системи, каквито и да са те, трябва да се насочат само към тая област. Ако съвременните народи не вземат в най-скоро време тая насока, те ще бъдат заставени за това от природата чрез изтощаване на тяхната нервна система; ще станат всички неврастеници и така, дали го желаят или не, ще бъдат принудени да напуснат старите понятия, разбирания и стремежи и да тръгнат по новия път. Вземете за пример един богат човек, който е научен да яде все пищна храна – неговата нервна система скоро отслабва, стомахът му се изтощава, почва да повръща и не е в състояние да приема повече такава храна. Тогава този човек се съгласява да се храни с най-простата храна – с мляко. А с мляко се хранят само децата.

Казал е Великият Учител на човечеството: „**Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие**“. А това значи да възприемем новото, което иде в живота така, както малките деца възприемат всичко ново. Всеки знае, че когато дойдат малките деца в един дом, те носят радост на родителите и на всички околни, и затова са обичани от всички. Те носят в себе си новия живот, новия стремеж, носят в себе си чистота и невинна любов, още неопетнена

с лъжата, подозрението, насилието и други процеси. Децата носят духа на смирението и помирението.

Следователно, и съвременните народи трябва да станат като децата, т.е. **да се помирят с новите наредби, които природата внася сега.** Хората с обикновени ежедневни стремежи не съзират още тия нови наредби; само високо развитите и чувствителни души, които са се издигнали с необикновени усилия над уривена на обикновеното схващане и разбиране, само те могат да съзират това ново, което влиза в живота, както ранобудните птички и нежните цветенца схващат приближаването на пролетта или изгрева на Слънцето и оповестяват това, едните със своите мелодични песни, а другите със своето израстване и цъфтене. **Новото време ни налага по необходимост да променим своите стари възгледи, да се съобразим с настъпващото ново и да започнем да прилагаме новите методи, които животът изисква в настоящето време.** Едно сравнение ще поясни мисълта ни: когато богатият осиромашее, трябва да започне да работи; когато младежът се лиши от удоволствия, трябва да започне да се учи; когато болният оздравее, трябва да напусне болницата; когато затворникът излежи наказанието си, трябва да излезе из затвора и да не се тревожи, как ще се справи с новите условия, които го чакат; затворническите и външните условия са диаметрално противоположни. Съвременните народи са вече освободени от затвора, но още не знаят, как да се приспособят към външните условия. Проблемата, следователно, е не да поддържаме нашите затвори и да ги реформираме, а да се съобразим с външните нови условия на живота, защото затворите се създават от неуредбата на живота. **Всички обществени системи трябва да бъдат само помагала, упътвания на човечеството, а не ограничения, понеже с последните не се постига нищо положително.** Затворите и всички съвременни институти, създадени да ограничават свободата на известни индивиди,

които не следват установени обществени порядки, не само не намаляват злото, а напротив, увеличават го, защото при ограниченията се разрастват известни енергии, които не се оползотворяват, вследствие на което те рушат формите, които ги ограничават. С други думи казано: когато течението на една река се подпуши на едно място и не се даде друга насока на това течение с цел да се оползотворява в напояване на градини и други подобни, това подпушване ще ни причини големи пакости, когато бентът се разруши под напора на постоянно увеличаващата се сила от прииждането на водата. Хората остаряват и умират, защото подпушват в себе си известни сили, които остават неоползотворени. Тези сили разрушават формите, които са ги подпушили. Това разрушение на формите ние наричаме смърт. Това се отнася не само за човека, а за всички същества: те минават през същия процес и учат тоя велик закон, че трябва да се приспособяват към новите условия, които природата създава.

И на днешното човечество е дадена една велика обществена задача за разрешение и то трябва да я разреши съобразно законите на живата математика и геометрия. Съвременните негови математици трябва да им хвърлят светлина върху тези закони. В това отношение тяхната социална наука ще им даде упътвания в тая насока. Трябва на всички водачи на човечеството Великото да им даде вдъхновение за разрешението на тая благородна задача.

Ако това стане, съвременните народи ще стигнат в своето развитие оная стадия, при която ще бъдат годни за предтечи на новата раса. При черната раса са се развивали низшите чувства в човека, при жълтата раса се развивали неговите органически сили, а при бялата раса получават развитието си умствените му сили. Новата раса, обаче, която сега иде, има за цел да развива силата на неговия дух в реализирането на заветните идеали, за да може той да стане господар и да използва всички придобити сили не за зло, а за добро.

Следователно, бялата раса ще стане майка на шестата раса, която ще бъде носителка на всички ония възвишени идеи, за които всички поети, философи, учени и проповедници са говорили в миналото, говорят и сега. Културните народи могат да се приготвят за идването на шестата раса.

Латинската раса създаде инквизицията – и тя не постигна целта си. Само културните народи от англо-саксонската и тевтонската раси са сравнително по-свободолюбиви и затова имат по-силна вътрешна връзка. Там се схваща, че народите, които искат да имат бъдеще, трябва да се въодушевяват от най-възвишени идеали, но не отвлечени, а такива, които изразяват вътрешната връзка между материалното и духовното, като подчиняват материалните условия на духовните. Тук се говори само за по-напредналите представители на английската и тевтонската раси. **Народите не трябва да спъват новото, което иде, не трябва да спъват идейните течения, които се явяват носители на Любавта, братството, равенството, свободата и мира.** Бъдещето принадлежи, именно, само на онези благородни народи, които се въодушевяват от онези възвишени идеали. Още в старото българско царство тогавашните водачи изгониха богомилите, които бяха носители на едно велико учение за реформирането на живота и социалния строй по най-идеалния начин, но за това изгонване българите платиха с пет вековно робство под турците, защото, когато един народ не приеме Великото, Божественото Слово, което му се праща от провидението и не приложи това Велико Слово в живота си, бива изоставен да понесе последствията на своята неразумност и тогава го постига най-голямото зло. Изгонените от България богомили занесоха своите идеи и културата си на Запад. Народите, които разбраха и приложиха на практика идеите им за социални реформи, процъфтяха. А сега, ако българите разберат грешките на своето минало и не повторят същите грешки спрямо сегашните идейни течения, ще

имат много по-добри резултати в обществения си живот.

Повторенията на грешките не носят никаква поука, а само разочарования. Ние виждаме, че между всички обществени дейци има допирни точки, идеите им не се различават съществено и следователно могат да намерят един общ модус, в който идеите им да се схождат и хармонират, за да се постигне общо благо за всички ни. Трябва да се разбере, че всеки който има зрение, може да възприеме светлината, но не всеки разбира смисъла и ползата от светлината. Всеки, който има уши, може да чува музиката, но не всеки разбира красотата, която се крие в тази музика и в словото на един човек, и да схване дълбокия смисъл на живота, който се изразява в музиката и словото. Всеки, който има сърце, може да чувства любовта и обичта, но не всеки може да разбере нейния вътрешен стремеж и великото благо, което тя носи в себе си за онези души, които са готови да приложат нейната жива сила в живота си.

Вследствие на това, малцина има в света, които живеят в пълния смисъл на думата. Едни живеят, но животът им е само страдания; други живеят и вегетират; трети живеят и умират; четвърти живеят и възкръсват.

Следователно, когато дойде туй четвъртото състояние в съзнанието на обществото, тогава ние ще бъдем на границите на новата епоха, която носи истинска свобода на цялото човечество. А тя вече хлопа на всеки ум, на всяко сърце и на всяка душа. Който може да мисли, да чувствава и да се стреми, ще я разбере и ще я посрещне.

Притурка от издателя

ЗА НОВА СВЕТЛИНА В НАУКАТА

Из книгата „Езотерични записки“

**Новото във Всемирната научно образователна програма
на Школата на Христос**

Учителят Иисус Христос е Този, Който може да кръщава с Дух, но Духът на Истината е онази сила, която обзема Съзнанието и го прави способно да работи и твори с възвишена цел. Духът на Истината носи просветлението, от което има нужда всеки човек, независимо от образованието и пола си.

Когато човек е в Пътя на истината, той знае какво търси и е наясно как да го постигне. Този, който стои в Пътя на истината, няма страх, душата му не се измъчва от съмнения. Той е освободен от всякакви притеснения, негово е правото да получи своята нравствена свобода.

Искам да се знае, че когато един ученик тръгне да изучава християнството, той не е окултен ученик. Окултизмът предполага определена мистичност, нещо, свързано с тайнство, но това тайнство се налага от обстоятелствата в онези времена. Смятало се е за магьосничество дори използването на фитотерапията, а питам Аз не е ли това твърде сигурно доказателство за стремежа на враговете на Мирния Дух да отделят човека от Природата, да го напъхат в тесните килии на ограниченото знание – плод на недотам почтени опити да се прави наука.

Християнството е учение, което носи благия Дух на своя Създател. Той не е оставил томове литература, но е показал как трябва да се градят човешките взаимоотношения, какво трябва да бъде обществото на християните.

Тези, които търсят в Библията конкретни текстове с думите на Христос, няма да ги намерят. Библията е свещена книга, защото в нея е записана историята за Сътворението и първите години след него. Тя обаче трябва да се чете много внимателно, защото иносказателният характер на текстовете трудно може да бъде правилно разгадан. В много от случаите има подвеждаща информация, която е включена от апостолите по тяхно усмотрение. Един от тях е апостол Павел. Той е създал дори свое направление в християнството. То е характерно с по-особеното отношение към църковното служене. Впрочем той е създателят на основната група ритуали, характерна с чинопоклонничеството по отношение на църковната йерархия.

Християнството изисква равнопоставеност между всички хора. Чиновете в църковната йерархия са измислени от хората. Бог не е искал лъскави одежди и позлатени кубета. Бог е искал чисти души и искрени слова. Тях обаче ги няма. 2 000 години след Христос Църквата се е превърнала в тромава, бюрократична институция. За съжаление сред служителите има много недобросъвестни люде.

Как да успее Учението на Христос, като са толкова малко тези, които го търсят заради потребностите на душата си.

Този, у когото говори Светият Дух, той ще спаси човечеството, казвате вие. А може ли един да спаси цялото човечество? Може ли, питам ви, дори да умре като мъченик, както умря Христос, да изчисти вашите злодеяния? Изхитрихте се! Наричате лошите си постъпки “грехове”. И понеже са ви внушили, че сте грешни още от самото си рождение, вие не

се свените да искате опрощение на греховете си и после пак да грешите.

Дошло е времето, когато е наложително човечеството да се събуди! Не е възможно еволюцията на човешкия род да продължи по този път, защото всъщност това е пътят, който унищожава еволюцията. Той е за низшите духом. Вашият приоритет сега е материалната задоволеност. Обществото, което предлага най-много материални придобивки – то е вашата заветна цел. Това е потребителският подход, който много сериозно вече изчерпва земните ресурси. И тук не става дума за черногледство, а за една напълно обективна оценка на обстоятелствата.

Християнските добродетели, внедрени в живота, в ежедневните човешки отношения, носят мирния дух на благороден и изключително организиран характер на обществените отношения. Общественият капитал се създава, когато умственият потенциал работи в пряка връзка със съзнанието.

Защо казвам “умственият потенциал”, а не умът? Защото в този случай трябва да се извикат на помощ всички знания и опитности. Всичко, което до ден днешен е дало положителен резултат в еволюцията на човешките отношения.

Нравствените порядки, които до това време са определяли семейните отношения, трябва да бъдат изчистени от наслоените, застарели патриархални разбирания. Не че трябва да се пренебрегнат уважението и почитта към родителите и по възрастните хора, но трябва да се изчисти зависимостта, която все още съществува в отношенията родители – деца, съпруг – съпруга. Тази зависимост сега се изразява в правото на родителя да направлява според своите виждания професионалната ориентация на децата си, в резултат на което се създават много некачествени специалисти. На отговорни места работят хора, които не им е там мястото. Зависимост има по отношение на жилищния

проблем, но това е вече въпрос, който има своя социален аспект.

Затормозеният в семейството си човек не може да бъде добър професионалист. Зависимостта, която затормозява съпругеските отношения, е бич, който в голяма степен разрушава здравата основа на едно семейство. Тя се изразява в неспособността на нравствено ограничени човек да признае правото на свобода на своя партньор. И ето го тук примера за себичната любов, за онази любов, която обсебва до изтощителност.

Християнските добродетели изискват красива, нежна любов, която съгражда, любов чиито лъчи раждат живот, който носи радост.

Християнството учи на трудолюбие и разумен подход в общуването с Природата, защото това учение отрича насилието. Ето защо казвам, че ученикът, който изучава Христовото учение, не е в окултен клас. Той се учи как да живее и твори освободен от суеверия и предразсъдъци, освободен от мисълта, че Бог го наблюдава, за да го накаже. Ученикът от Христовата школа знае, че той сам е свой палач, той сам наказва себе си, сам създава условията за деградация на личността, сам е причинител на екологичните катаклизми и етническите вражди, защото знае, че Бог му е дал всичко! А това ще рече, че *човекът като творение, създадено да се развива и расте в условията на физическия свят, има абсолютната възможност да бъде ТВОРЕЦ по подобие на своя Създател. Това е общото между думите в Библията и действителността. Казано е: „Бог създаде човека по Свой образ и подобие.“ Прието е засега в най-голяма степен примитивното разбиране за прилика. „По свой образ и подобие“ ще рече творец, творец с най-благородните морални подбуди – творец, който носи светлина и любов.*

След всичко казано дотук е важно да се разбере, че окул-

тизмът е отживял своето време. Не че учението на Христос идва да го отхвърли, но защото в изминатия път дотук човечеството вече се докосна до една голяма истина: скритото, тайнственото, определеното за малцина знание не донесе желания резултат. През последните години се наложи нов подход, на който всички сте свидетели – “свалянето” на повече информация, включването на повече хора в обхвата на космическите сътрудници. Трябва да се разбере, че е повече от необходимо **да се даде гласност на съществуващата вече години наред ШКОЛА НА ХРИСТОС.** Да! Това е голямо училище за всички хора по света. В нея работят хиляди светли същества и основната цел, от която се ръководят всички е проповядване на нов морал. Изграждане на човешките отношения върху принципа на БРАТСТВОТО. Не е нужно майка ти да роди пет деца, за да знаеш, че имаш братя. По-важно е да знаеш, че всеки човек когото срещнеш, е твой брат, и да го обичаш, както Христос обича всички ни, както Бог обича хората.

Окултизмът носи разделение. Той изисква определена група хора да бъдат посветени в дадена тайна, в дадена наука. Така се създават отбрани общества или секти. Да! Това е било нужно, но преди Христос. Страхът от злонамереното използване на знания е основателен. Знания, които се използват без необходимия морал, могат да бъдат причина за много проблеми, могат да създадат условия за унищожаване на Природата и самоунищожаване на човешкия род. Знания и морал трябва да вървят успоредно. Затова нужната корекция вече е направена. **Знания, свързани с фундаментални научни открития, вече няма да бъдат така достъпни за хората, докато не се промени моралът.** Изгради ли се моралният принцип, дойде ли новата светлина в човешкото съзнание, ще дойде и новата светлина в науката. В тази посока работи Христовото училище.